

Maandag 9 november

'Gelukkig de zachtmoedigen...' (Matt. 5:5)(NBV).

Wees zachtmoedig.

Jezus zei: 'Gelukkig de zachtmoedigen, want zij zullen het land bezitten.' We zouden allemaal een stuk beter af zijn als de zachtmoedigen de wereld bestuurden, omdat de anderen er zo'n puinhoop van maken! De heilige Franciscus van Sales zei: 'Niets is zo krachtig als zachtmoedigheid en niets zo zachtmoedig als echte kracht.' Net zoals je vliegen eerder vangt met honing dan met azijn, reageren mensen gemakkelijker op zachtmoedigheid dan op agressiviteit. De beroemde voetbal coach John Wooden vertelde het volgende verhaal: 'Mijn vader, Joshua Wooden, was aan één kant sterk, maar hij was ook zachtmoedig. Hij kon dingen tillen die mannen half zo oud als hij niet konden tillen. Maar na een dag werken op het land waar hij maïs, gras, tarwe, tomaten en watermeloenen verbouwde, las hij ons ook elke avond gedichten voor. Op onze boerderij hadden we een paar muilezels, genaamd Jack en Kate. Kate was vaak koppig en ging bovenop me liggen wanneer ik aan het ploegen was. Ik kon haar niet omhoog krijgen, hoe ruw ik haar ook behandelde. Dan zag vader dat en liep over het veld naar ons toe tot hij dichtbij genoeg was om te zeggen: 'Kate.' Dan stond ze op en ging weer aan het werk. Hij heeft haar nooit aangeraakt in woede. Het kostte me een lange tijd om te begrijpen dat zelfs een koppige ezel reageert op zachtmoedigheid.' Wanneer de Bijbel spreekt over zachtmoedigheid, gaat het niet over zwakte. Zachtmoedigheid betekent 'gecontroleerde kracht'. Een ongetemd paard is nutteloos; een overdosis aan medicijnen doodt in plaats van geneest; ongecontroleerde wind vernietigt alles op zijn weg. Jezus was krachtig, maar ook zachtmoedig. En jij bent geroepen om in zijn voetsporen te treden (1 Petr. 2:21).

Dinsdag 10 november

'... richt uw aandacht op Jezus...' (Hebr. 3:1)(NBV).

Door Christus kan je je gewoonte overwinnen.

Stel je wilt wat gewicht kwijtraken maar je houdt van donuts. Hoe kun je dan de verleiding overwinnen? Door te herhalen 'ik moet geen donuts eten, ik moet geen donuts eten, ik moet geen donuts eten'? Nee, hoe meer je aan donuts denkt, hoe meer trek je er in krijgt. Concentreer je liever op iets anders (of iemand anders - Jezus) dat je kan helpen de verleiding te overwinnen. Je probleem is niet de donut winkel, het is je denken. Dat is waar de overwinning al of niet wordt behaald. Paulus schrijft: 'Broeders en zusters, met een beroep op Gods barmhartigheid vraag ik u om uzelf als een levend, heilige en God welgevallig offer in zijn dienst te stellen, want dat is de ware eredienst voor u. U moet uzelf niet aanpassen aan deze wereld, maar veranderen door uw gezindheid te vernieuwen, om zo te ontdekken wat God van u wil en wat goed, volmaakt en hem welgevallig is' (Rom. 12:1-2). Je kunt jezelf opsluiten in een kamer en nog steeds aan donuts denken. Je kunt ook je gedachten op Jezus richten, kracht uit hem putten en triomfantelijk langs elke donut winkel in de stad rijden. Hetzelfde principe geldt voor elke gewoonte waarmee je wilt breken en elke zonde die je wilt overwinnen. Gaat dat gemakkelijk? Nee, Satan verzocht Jezus herhaaldelijk in de woestijn en hij zal je blijven verleiden totdat hij beseft dat zijn strategieën niet meer werken. 'Daarna liet de duivel hem met rust, en meteen kwamen er engelen om voor hem te zorgen' (Matt. 4:11). Met behulp van Christus kan jij je gewoonte overwinnen.

Woensdag 11 november

*‘Jullie hadden kwaad tegen mij in de zin, maar God heeft dat ten goede gekeerd’
(Gen. 50:20)(NBV).*

Je praat er niet over.

Tweeëntwintig jaar nadat ze Jozef als slaaf hadden verkocht, staan zijn broers nu voor hem als onderminister van Egypte. Ze herkennen hem niet en hij heeft hun lot in handen. Wat zou jij hebben gedaan als jij in zijn schoenen stond? De zaak hebben vereffend? Hen hebben herinnerd aan hun vroegere strafbare feiten? Laten we de komende dagen eens gaan kijken naar wat Jozef wel deed: hij praatte er niet over. ‘Zo was er niemand bij toen Jozef zijn broers vertelde wie hij was’ (Gen. 45:1). Jozef zorgde ervoor dat niemand in Egypte ooit te weten zou komen wat ze met hem hadden gedaan. En is dat niet hoe God ons behandelt? Hij heeft in feite genoeg materiaal om ieder van ons te begraven, maar hij weigert onze vroegere zonden op te rakelen. Dus waarom doen wij het wel? Om te straffen! ‘Volmaakte liefde sluit angst uit, want angst veronderstelt straf’ (1 Joh. 4:18). Waar zijn we bang voor? Dat ze ermee weg komen. We willen dat ze gestraft worden, dus vertellen we iedereen wat er gebeurd is. En als we dat doen: 1) dan spelen we voor God! God zegt: ‘Het is aan mij om wraak te nemen, ik zal vergelden’ (Rom. 12:19). Hij alleen kent de zwakke plekken in jouw overtreders die ervoor zorgden dat ze jou pijn deden, hij alleen weet of ze zich hebben bekeerd en zijn veranderd; 2) dan stellen wij de norm waarnaar wij zelf beoordeeld zullen worden. ‘Want op grond van het oordeel dat je velt, zal er over je geoordeeld worden...’ (Matt. 7:2). Als dat een waarheid is waar je je niet gemakkelijk bij voelt: ‘Laat alle wrok... varen... Wees goed voor elkaar en vol medeleven; vergeef elkaar zoals God u [in Christus] vergeven heeft’ (Efez. 4:31-32). Wanneer jou onrecht is aangedaan, is vergeven en vergeten het juiste antwoord!

Donderdag 12 november

‘U hebt de Geest niet ontvangen om... in angst te leven, u hebt de Geest ontvangen om Gods kinderen te zijn...’ (Rom. 8:15)(NBV).

Je probeert ze niet te intimideren.

‘Zijn broers waren niet in staat antwoord te geven... Kom toch dichterbij,’ zei Jozef tegen hen, en daarop gingen ze dichterbij hem toe. ‘Ik ben Jozef,’ zei hij, ‘jullie broer, die jullie verkocht hebben en die naar Egypte is meegevoerd. Maar wees niet bang en maak jezelf geen verwijten dat jullie mij verkocht hebben... want God heeft mij voor jullie uitgestuurd...’ (Gen. 45:3-5)! Zie je dat Jozef niet zo reageerde zoals wij zo vaak doen wanneer iemand ons pijn doet? 1) Hij nam geen afstand van zijn broers; 2) hij genoot er niet van om te zien hoe ze zich in allerlei bochten wongen; 3) hij handelde niet alleen in zijn eigen belang; 4) hij glunderde niet en zei: hebbes!; 5) hij herinnerde hen er niet aan hoe ze hem hadden vernederd en zijn dromen hadden veracht; 6) hij eiste niet dat ze erkenden dat hij gelijk had gehad en zij niet; 7) hij zei niet: ‘ik zei het je toch!’ Nee, Jozef wilde bemind worden, niet gevreesd. Hij wilde herstel, geen wraak. Hij wist dat de lange-termijn voordelen van het helen van een relatie veruit compensatie zouden bieden voor de korte termijn voldoening die je krijgt van vergelding. Hij begreep dat je jezelf alleen bevrijdt door je overtreder los te laten. De Bijbel zegt: ‘U hebt de Geest niet ontvangen om ... in angst te leven, u hebt de Geest ontvangen om Gods kinderen te zijn, en om hem te kunnen aanroepen met ‘Abba, Vader.’ Het woord ‘Abba’ is een term van genegenheid en betekent ‘papa’. God rakelt je verleden niet op, noch houdt hij je op armlengte afstand vanwege je

Het Woord voor Vandaag – week 46

mislukkingen. Hij wil dat je het volgende weet: je mag op elk moment naar hem toe, je bent geaccepteerd, je mag je veilig voelen in zijn aanwezigheid en hem papa noemen. En dat is het soort liefde dat jij ook aan anderen mag laten zien - een liefde die niet wil dat een ander zich bang voelt bij jou.

Vrijdag 13 november

'... maak jezelf geen verwijten...' (Gen. 45:5)(NBV).

Je praat ze geen schuldgevoel aan.

Jozef zei tegen zijn broers: 'Maak jezelf geen verwijten dat jullie mij verkocht hebben... God heeft mij voor jullie uitgestuurd om jullie leven te redden... om jullie voortbestaan op aarde veilig te stellen...' (v. 5&7). Wanneer zijn we het meest geneigd anderen een schuldgevoel op te leggen? Wanneer we de genade zijn vergeten die wij zelf van God ontvingen. Vaak is het jouw vergeving die het anderen mogelijk maakt om zichzelf te vergeven! Zelfvergeving is een hoge horde voor de meesten van ons. Paulus schreef dat hij geprobeerd had de gemeente uit de weg te ruimen (zie Gal.1:13). Een soort maffia term voor het doden van mensen. Nu gaat hij terug naar diezelfde steden en predikt, en wie bevinden zich onder zijn publiek? De weduwen en wezen! Als Paulus niet had geleerd om Gods genade te ontvangen kon hij nooit aan Gods wil hebben voldaan. Sommige oude samenlevingen straffen moordenaars door het slachtoffer op hun rug te binden. Paulus kan dit in gedachten hebben gehad toen hij schreef: 'Wie zal mij, ongelukkig mens, redden uit dit bestaan dat beheerst wordt door de dood' (Rom. 7:24). Niets is zwaarder dan schuld. Het haalt je omlaag. Je laat een slechte smaak achter overal waar je gaat. Zelfs je vrienden zullen daar genoeg van krijgen en zeggen dat je erover heen moet stappen. Het maakt je relaties kapot. Wie wil omgaan met iemand die geobsedeerd is door een lijk? Je zou een nieuwe relatie alleen maar gebruiken om de pijn van de oude te verdoven. Het maakt je gezondheid kapot omdat je er niet op gebouwd bent om wrok te dragen. Breek ervan los! Iemand zei: 'Iedereen zou een speciale begraafplaats moeten hebben om de fouten van vrienden en geliefden in te begraven.' Treur als je treuren moet - begraaf het dan en ga verder!

Zaterdag 14 november

'... ga de weg van de liefde...' (Efez. 5:2)(NBV).

Je laat ze hun waardigheid en eigenwaarde behouden.

Stel je voor hoe de broers van Jozef zich gevoeld moeten hebben toen hij zei: 'Niet jullie hebben mij dus hierheen gestuurd maar God' (Gen. 45:8). Meende hij dat serieus? Deed God dat echt? Dit is een nieuw niveau van vergeving! De waardigheid en eigenwaarde van anderen in stand houden - dat is wat God doet met ons! Hij weet alles van ons en bedekt ons toch met het kleed van genade. Hij verwacht dat wij hetzelfde doen voor anderen. Als je de stamboom van Jezus in Matteüs 1 leest, zou je denken dat de zonde van overspel tussen David en Batseba al onderdeel was van de goddelijke strategie. Nee, dat is zonde nooit, en David betaalde een hoge prijs. Maar wel legt de Bijbel deze gebeurtenissen zo vast alsof ze werden verondersteld zo gebeurd te zijn. De Bijbel zegt: '... en ga de weg van de liefde, zoals Christus, die ons heeft liefgehad en zich voor ons gegeven heeft als offer, als een geurige gave voor God.' Wanneer je werkelijk vergeeft, is er geen plaats voor zelfgenoegzaamheid. Je bent in staat om te vergeven, omdat: 1) je beseft waarvoor je zelf vergeving hebt ontvangen; 2) je onderkent waartoe je in staat bent; 3) je Gods hand aan het werk ziet in het grotere plaatje. Jozef was niet neerbuigend of betuttelend, noch

dacht hij bewondering te wekken omdat hij zo genadig was. Nee, tijdens zijn jaren in de gevangenis had God aan zijn hart gewerkt en zijn houding veranderd. Dus toen Jozef zei: 'Jullie hadden kwaad tegen mij in de zin, maar God heeft dat ten goede gekeerd' (Gen. 50:20), meende hij het echt! Dat soort reactie tilt vergeving naar een heel nieuw niveau!

Zondag 15 november

'... dicht bij mij... ik zal u daar onderhouden...' (Gen. 45:10-11)(NBV).

Je zult ze beschermen.

Niet alleen heeft Jozef zijn broers vergeven, hij heeft ze ook beschermd tegen hun ergste nachtmerrie - terug moeten gaan om hun oude vader te vertellen wat ze tweeëntwintig jaar eerder hadden gedaan. Jozef is ze een stap voor; hij vertelt ze wat ze wel moeten zeggen en wat ze niet moeten zeggen: 'Ga onmiddellijk terug naar mijn vader en zeg tegen hem dat zijn zoon Jozef het volgende laat weten: 'God heeft mij heer over heel Egypte gemaakt. Kom zo snel mogelijk naar mij toe. U kunt in Gosen wonen, dicht bij mij, met uw kinderen... Ik zal u daar onderhouden' (v. 9-11). Vind jij dat ze gedwongen hadden moeten worden om te belijden wat ze had gedaan? Nee, dat was een nog grotere last geweest voor hun vader Jakob - eerst de worsteling met spijt over zijn verloren jaren met Jozef en dan ook nog een gevecht tegen bitterheid jegens zijn andere zoons. Jozef was wijs. En het zorgde ervoor dat zijn broers nog meer respect voor hem hadden. Er is een groot verschil tussen belijden en dumpen. Onherstelbare schade kan worden aangericht wanneer je probeert om verlichting te krijgen door de details van je schuld te dumpen bij iemand die ze niet aankan. Soms is belijden de juiste route, maar pas na een gesprek met een ervaren begeleider. Nadat David gezondigde had met Batseba schreef hij: 'Tegen u, tegen u alleen heb ik gezondigd' (Ps. 51:4). Wanneer je bedenkt dat God alles over je zonde weet maar toch belooft het een goed bewaard geheim te houden, zou het ten eerste je gevoel van nederigheid en dankbaarheid moeten vergroten. Ten tweede zou het ertoe moeten leiden dat je je mond houdt. En ten slotte dat je weigert iemand zijn zonden en tekortkomingen voor de voeten te gooien.